

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 16.10.2019 v senátě složeném z předsedy Mgr. Romana Buchala a soudců Mgr. Františka Boštíka a JUDr. Dagmar Šídové v trestní věci **obžalovaného: Petr S** [redacted] **narozený** [redacted] **ve Frýdlantu, trvale bytem** [redacted], **o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 27.3.2019, čj. 4 T 146/2016-240,**

takto :

Podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se rozhoduje tak, že se

podle § 226 písm. a) tr. řádu obžalovaný Petr S [redacted] **narozený** [redacted], zprošťuje obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Liberci čj., 2 ZT 400/2016-14 pro skutek, že v přesně nezjištěné době od 29. 9. 2015 do 5. 10. 2015 v katastrálním území Habartice na lesním pozemku – porostní skupině 11A11a + 11A10 na parcele č. 729 vlastníka Lesy České republiky s. p., IČO 42196451, se sídlem Přemyslova 1106, Hradec Králové, pokácel a následně odvezl 16 vzrostlých stromů o kubatuře dřevní hmoty 19,15 m³ v hodnotě 25 139 Kč a ve stejném období ve stejné lokalitě pokácel a odvezl z parcely č. 908, ostatní plocha, vlastníka Obec Habartice, IČO 00262790, 10 kusů stromů o kubatuře dřevní hmoty 8,73 m³ v hodnotě 12 867 Kč, a uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Obvodního soudu ve Zhořelci ze dne 22. 10. 2012, spisová značka II K 1014/11, s právní mocí dnem 8. 4. 2014, ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Jelení Hoře ze dne 4. 4. 2013, spisová značka VI Ka 55/13, s právní mocí dnem 21. 7. 2014, odsouzen mimo jiné pro trestný čin krádeže podle článku 278 § 1 a 5 trestního zákoníku Polské republiky k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců,

kterým měl obžalovaný spáchat přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozený Lesy České republiky s.p., IČO 42196451, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud uznal obžalovaného vinným, že v přesně nezjištěné době od 29. 9. 2015 do 5. 10. 2015 v katastrálním území Habartice na lesním pozemku – porostní skupině 11A11a + 11A10 na parcele č. 729 vlastníka Lesy České republiky s. p., IČO 42196451, se sídlem Přemyslova 1106, Hradec Králové, pokácel a následně odvezl 16 vzrostlých stromů o kubatuře dřevní hmoty 19,15 m³ v hodnotě 25 139 Kč a ve stejném období ve stejné lokalitě pokácel a odvezl z parcely č. 908, ostatní plocha, vlastníka Obec Habartice, IČO 00262790, 10 kusů stromů o kubatuře dřevní hmoty 8,73 m³ v hodnotě 12 867 Kč, a uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Obvodního soudu ve Zhořelci ze dne 22. 10. 2012, spisová značka II K 1014/11, s právní mocí dnem 8. 4. 2014, ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Jelení Hoře ze dne 4. 4. 2013, spisová značka VI Ka 55/13, s právní mocí dnem 21. 7. 2014, odsouzen mimo jiné pro trestný čin krádeže podle článku 278 § 1 a 5 trestního zákoníku Polské republiky k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců
2. Uvedené jednání bylo okresním soudem kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, za což byl obžalovanému uložen podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let, dále podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb po 300 Kč, celkem 30 000 Kč, to za současného stanovení náhradního trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců pro případ nevykonání peněžitého trestu, a konečně podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 18 měsíců. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci č. j. 2 T 109/2015 - 403 ze dne 1. 11. 2016, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec č. j. 55 To 573/2016 - 422 ze dne 9. 3. 2017, jakož i všechna rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost uhradit poškozenému Lesy České republiky s.p., IČ 42196451, škodu ve výši 25 139 Kč, přičemž současně byl tento poškozený se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázán podle § 229 odst. 2 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti uvedenému rozsudku podal do všech výroků včasné odvolání obžalovaný. Uváděl, že je OSVČ, která se specializuje na rekultivaci a údržbu lesních porostů v majetku klientů. Vždy na základě objednávky konkrétního vlastníka požádá osobu, která je způsobilá k zabezpečení kácení stromů, aby provedla kácení stromů na pozemku objednatele. Zcela pravidelně dochází ke kontaktu mezi pozemky fyzických osob a jiných subjektů, nejčastěji Lesů České republiky, s. p. pravidelně dochází k tomu, že pracovník, který skutečně těžbu dřeva provádí, si zjistí základní geodetické body, propojí si je a takto zjistí skutečnou hranici pozemků. Tento problém je pravidelně řešen mezi vlastníky pozemku, tedy nejčastěji mezi vlastníkem pozemku a Lesy České republiky, s. p.. V případě takového nechtěného zásahu se pak mezi stranami domlouvá způsob náhrady za dřevní hmotu. I v tomto případě byl odsouzený požádán vlastníkem pozemku, firmou Favier trade s.r.o., o provedení těžby na pozemku, který měl být ve vlastnictví této firmy. Chybou zaměstnance, který skutečně těžbu prováděl, došlo k nechtěnému porážení několika stromů, které, jak bylo následně zjištěno, byly ve vlastnictví Lesů ČR s. p. I ze spisového

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

materiálu vyplývá, že přesné zaměření bylo provedeno až dodatečně. Pracovník, který stromy pokácel, byl v dobré víře, že se jedná o majetek firmy Favier trade s. r. o.. Obžalovaný je přesvědčen, že svým jednáním se nedopustil úmyslného protiprávního jednání, neboť zadal těžbu prostřednictvím skutečného těžaře a těžba byla realizována, obviněný tedy žádnou dřevní masu úmyslně neodcizil. Pokud by skutečný těžař zřejmě provedl přesnější zaměření, určitě by k uvedenému omylu nedošlo, avšak i Lesy České republiky s. p. obdobné problémy opakovaně řeší, kdy jeho těžaři pokácí stromy soukromého vlastníka. Na základě těchto skutečností je obžalovaný přesvědčen, že se shora uvedeného jednání nedopustil. Navrhoval, aby rozsudek okresního soudu byl zrušen a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí nebo aby byl obžalovaný obžaloby zproštěn.

4. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání obžalovaného podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, které byly napadeny odvoláním, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
5. Ve vztahu k procesnímu postupu soudu prvního stupně krajský soud neshledal žádná procesní pochybení, na něž by bylo nutno reagovat zrušením napadeného rozsudku pro procesní vady podle ust. § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu.
6. Okresní soud závěr o vině obžalovaného odůvodnil tím, že obžalovaný se doznal k tomu, že dřevo nechal vytěžit, přičemž jeho výpověď je potvrzována výpovědí Zdeňka V█████, vysvětlení Stanislava B█████, Ireny P█████, Jakuba H█████, Luboše L█████, Slavoje K█████ fotografiemi pařezů na místě činu, katastrálními mapami se zakreslením vykácených stromů, protokoly o ohledání místa činu a prověrkou na místě. Z těchto důkazů plyne, že došlo k pokácení stromů, které nebyly na pozemcích, na kterých měl obžalovaný podle zmocnění Věry S█████ a Ing. Václava K█████ zajistit kácení stromů. Objem vytěženého dřeva a jeho cena byly stanoveny zprávami poškozených a odbornými vyjádřeními. Obžalovaný si nezajistil povolení ke kácení stromů, a ač v minulosti opakovaně řešil, že došlo při jiných těžbách dřeva k vykácení dřevin na cizích pozemcích, které tak neměl povolení vytěžit, nezajistil řádné označení dřevin na pozemcích Věry S█████ a Ing. Václava K█████, které mohou být vykáceny. Musel tak být nejméně srozuměn s tím, že může opětovně dojít k vykácení stromů na hranicích pozemků těchto osob s jinými pozemky nebo za těmito hranicemi a jednal tak ve formě nepřímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.
7. Krajský soud ve veřejném zasedání doplnil dokazování výsledkem svědka Zdeňka V█████, který dle jeho výpovědi v hlavním líčení před okresním soudem prováděl na základě žádosti obžalovaného těžbu na pozemcích Věry S█████, a dále snímkem pozemkové mapy na č.l. 51 spisu. Po doplnění dokazování ve veřejném zasedání pak krajský soud může konstatovat, že se se skutkovými zjištěními okresního soudu může ztotožnit potud, pokud okresní soud uzavřel, že došlo k vytěžení dřeva i na pozemcích jiných vlastníků, a to konkrétně Obce Habartice a Lesů České republiky s.p..
8. S ostatními skutkovými zjištěními okresního soudu se krajský soud ztotožnit nemůže. Předně je patrné, že snímek pozemkové mapy na č.l. 51 v kontextu s úředním záznamem o podání vysvětlení Jakuba H█████ a odborným vyjádřením na č.l. 121-125, to, že pařezy označené č. 5,7,10 a dokumentující vykácení dubů o průměrech 47 cm a 2×48 cm o celkové kubatuře 3,52 m³ a hodnotě 5 808,- Kč jsou situovány dílem na hranici sousedících pozemků a dílem na pozemku

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

Věry S██████. Jednoznačně koncipovaný skutkový závěr okresního soudu v tom směru, že v uvedeném rozsahu došlo k vykácení stromů na pozemku s.p. Lesy České republiky je tedy nesprávný.

9. Výhrady má krajský soud k závěru okresního soudu koncipovaném ve skutkové větě napadeného rozsudku, a to v tom směru, že to byl právě obžalovaný, kdo pokácel stromy a následně vytěženou dřevní hmotu odvezl z pozemků cizích vlastníků. Z výpovědi svědka V██████ je totiž zjevné, že to byl právě uvedený svědek, kdo na základě požadavku obžalovaného provedl předmětnou těžbu dřeva, přičemž následný odvoz dřeva realizoval Luboš L██████ (viz záznam o podání vysvětlení sv. L██████ na č.l. 155 a sv. B██████ na č.l. 63).
10. Za zcela zásadní pro skutkové a právní posouzení trestnosti jednání obžalovaného je však nutno považovat obsah výpovědi svědka V██████ v rámci veřejného zasedání odvolacího soudu. Z výpovědi uvedeného svědka je zjevné, že je osobou s třicetiletou praxí v oblasti těžby dřeva. V případě předmětné těžby mu obžalovaný předal mapu (viz č.l. 153 spisu), v níž byl vymezen prostor pro těžbu, konkrétní stromy mu obžalovaný nijak nevymezil. Byl to právě svědek V██████, kdo na místě zaměřil hranici sousedících pozemků, přičemž těžbu stromů a náletových dřevin prováděl tak, aby došlo k obnovení pastviny. S určením hranice neměl problém a byl si jí jist, byť připustil, že k omylu může dojít a takové omyly jsou běžné. V případě pochybností by průběh hranice konzultoval.
11. S přihlédnutím k obsahu této výpovědi svědka V██████ a v kontextu s mapou na č.l. 153 spisu (kterou svědkovi v hlavním líčení předestřel rovněž soud prvního stupně) je patrné, že ze strany obžalovaného byl svědkovi V██████, coby osobě odborně způsobilé a erudované v oblasti těžby dřeva, dán požadavek na vyčištění částí pozemků obhospodařovaných Věrou S██████ (konkrétně pozemků p.č. 728/1 a 694 v k.ú. Habartice u Frýdlantu) od stromů a náletových dřevin za účelem obnovení funkce pastviny, přičemž konkrétní zaměření a volbu dřevin k vykácení provedl na místě sám právě svědek V██████. Z obsahu mapy na č.l. 153 je přitom patrné, že obžalovaný takto svědku V██████ určil k vyčištění části citovaných pozemků, které se sice nacházejí při jejich hranici, nicméně do této hranice nijak nezasahují a ani ji nijak nepřekračují. Je zjevné, že obžalovaný nijak neurčil k vykácení ani konkrétní stromy a rovněž ani na místě samém blíže neurčoval konkrétní části pozemku, kde k těžbě mělo dojít. Pokud tedy obžalovaný popsáním způsobem pověřil osobou odborně erudovanou k těžbě dřeva, aniž by tuto osobu i jinak instruoval konkrétně k těžbě dřevin na sousedících pozemcích cizích vlastníků, nemohl se obžalovaný dopustit přečinu krádeže (a to ani ve formě nepřímého pachatelství ve smyslu ust. § 22 odst. 2 tr. zákoníku). Je zcela evidentní, že obžalovaný se plně spolehl na odbornou erudici svědka V██████ jemuž byla známo, že v případě pochybností o průběhu hranice pozemků je povinen takovou skutečnost konzultovat, avšak v posuzovaném případě o ní neměl pochybnost. Pokud tedy obžalovaný shora popsáním způsobem ve snímku pozemkové mapy vymezil na pozemcích Věry S██████ části pozemků určené k obnově jejich funkce (odstraněním dřevin a náletů), přičemž se dále již plně spolehl na odbornou erudici uvedeného svědka V██████ nelze v takovém jednání shledat úmysl, a to ani úmysl nepřímý tak, jak má na mysli ust. § 15 odst. 1 tr. zákoníku. Je pravdou, že obžalovaný již v minulosti musel řešit problémy s těžbou dřeva na pozemku jiného vlastníka a že v daném případě neměl povolení k těžbě dřeva tak, jak mu ukládá § 8 zák. č. 114/1992 Sb. a § 3 prováděcí vyhlášky č. 189/2013 Sb., nicméně i v tomto případě by na straně obžalovaného spoléhajícího se na erudici svědka V██████ bylo možno dle názoru krajského soudu uvažovat spíše o nedbalostním jednání než o jednání úmyslném.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

12. S ohledem na shora uvedené skutečnosti krajský soud dospěl po doplnění dokazování v odvolacím řízení k závěru, že napadený rozsudek je na místě podle ust. § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušit a obžalovaného podané obžaloby zprostit. S ohledem na nesprávnost popisu skutku v podané obžalobě (shodující se i se zněním skutkové věty napadeného rozsudku), podle něhož těžbu a odvoz vytěženého dřeva provedl sám obžalovaný, ač právě tato skutečnost byla zcela jednoznačně provedeným dokazováním vyvrácena, odvolací soud obžalovaného zprostil podané obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu, neboť takto popsany skutek se vůbec nestal. I za situace, kdy by krajský soud upravil popis skutku tak, že těžbu dřeva na základě pokynu obžalovaného provedl svědek V. [REDAKCE] a odvoz dřevní hmoty svědek L. [REDAKCE] pak ani v případě uvedeného postupu by krajský soud nemohl učinit závěr o vině obžalovaného stíhaným přečinem s ohledem na absenci subjektivní stránky přečinu krádeže (absence úmyslného jednání), přičemž v takovém případě by zprošťující důvod byl opřen o ust. § 226 písm. b) tr. řádu.
13. S přihlédnutím k uvedeným skutečnostem tedy odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného napadený rozsudek postupem dle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušil v plném rozsahu, a následně obžalovaného podané obžaloby zprostil podle ust. § 226 písm. a) tr. řádu. S přihlédnutím ke zprošťujícímu výroku byl poškozený s.p. Lesy České republiky se svým nárokem na náhradu škody, který uplatnil v adhezním řízení, podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou měsíců** od doručení tohoto rozhodnutí. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 16.10.2019

Mgr. Roman Buchal, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.